

**СПРАВА «ФЕДОРОВА ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE FEDOROVA v. UKRAINE)
(заява № 43768/12)**

Стислий виклад рішення від 28 січня 2021 року

У травні 2003 року заявниця звернулась до національного суду з цивільним позовом проти свого колишнього чоловіка та інших осіб, вимагаючи визнати її право власності на частину квартири.

У травні 2011 року Феодосійський міський суд відмовив заявниці у задоволенні позовних вимог як необґрунтованих. Згодом Апеляційний суд Автономної Республіки Крим та Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ відмовив за-

явниці у задоволенні апеляційної скарги та у відкритті касаційного провадження, залишивши без змін рішення суду першої інстанції.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилась за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість цивільного провадження та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість судового розгляду у цій справі була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку» та, що у заявниці не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* скаргу прийнятною;

2. *Постановляє*, що ця скарга свідчить про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю цивільного провадження;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці 1 500 (одну тисячу п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована в російські рублі за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції».